

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران به عنوان دانشگاه مادر و به تعبیر مقام معظم رهبری نماد آموزش عالی و رمز حیات علمی کشور، با احتساب تاریخ تأسیس دانشکده پزشکی [سال ۱۳۱۳ ه. ش] از عمر ۷۹ ساله و با در نظر گرفتن تاریخ تأسیس مدرسه طب [۱۳۳۱ ه. ش] از پستوانه بیش از ۱۶۰ سال حضور مؤثر و افتخارآمیز در حوزه آموزش پزشکی و حفظ و ارتقای سلامت در جامعه برخوردار بوده است.

تا سال ۱۳۱۳ امور فنی، علمی و اداری مؤسسات آموزش عالی تحت نظر وزارت معارف قرار داشت ولی با ایجاد سیاست تمرکز مؤسسات آموزش عالی، مجلس شورای ملی وقت اساس نامه تأسیس دانشگاه تهران را تصویب نمود و عملاً دانشگاه تهران با ۶ دانشکده [پزشکی، حقوق و علوم سیاسی، علوم، ادبیات، فنی، معقول و منقول] راه‌اندازی و سه کرسی اصلی پزشکی، داروسازی و دندانپزشکی معین گردید. دو دانشکده داروسازی و دندانپزشکی سال‌ها وابسته به دانشکده پزشکی بودند و سپس در سال ۱۳۳۵ از نظر آموزشی به صورت دانشکده‌های مستقل درآمدند. در سال ۱۳۶۵ به دنبال تصویب قانون تأسیس وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در مجلس شورای اسلامی، آموزش رشته پزشکی و رشته‌های وابسته به آن که تا آن زمان به عهده وزارت علوم بود به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی محول شد و در این راستا، دانشگاه‌های علوم پزشکی ایجاد شدند. دانشگاه علوم پزشکی تهران با منفک شدن تعدادی از دانشکده‌های حرف پزشکی و رشته‌های وابسته به آن از دانشگاه تهران، فعالیت خود را به صورت مستقل ادامه داد. پس از ادغام سازمان‌های منطقه‌ای بهداشت و درمان در دانشگاه‌های علوم پزشکی در سال ۱۳۷۲، وظیفه ارائه خدمات بهداشتی-درمانی و نظارت بر امر درمان برعهده دانشگاه‌های علوم پزشکی نهاده شد.

در پائیز ۱۳۸۹ پس از جدا شدن کرج و شهرستان‌های تابعه و تشکیل استان جدید البرز، شورای گسترش دانشگاه‌ها، دانشگاه علوم پزشکی تهران را با دانشگاه علوم پزشکی ایران ادغام نمود. این امر با استقبال و انتقاداتی بسیاری همراه شد و سرانجام با مصوبه شورای انقلاب فرهنگی از تابستان سال ۱۳۹۲ مجدداً دو دانشگاه از یکدیگر متنزع شده، رسیدگی به خدمات سلامتی استان تهران، شامل ارائه خدمات بهداشتی و درمانی، دارویی، کنترل بهداشت مواد غذایی، آشامیدنی و سایر امور؛ مجدداً به سه دانشگاه علوم پزشکی تهران، شهید بهشتی و ایران محول شد.

همان‌طور که در نقشه علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران هم آمده است هدف نهایی این دانشگاه؛ ارتقاء و تأمین سلامت کامل جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی جامعه تحت پوشش مستقیم و غیرمستقیم آن تعریف شده است. در این نقشه سه حوزه اصلی مأموریتی برای دانشگاه به شرح ذیل تعریف شده است:

- آموزش و تأمین نیروی انسانی حوزه علوم پزشکی
- پژوهش و تأمین دانش مورد نیاز در حیطه‌های علوم پزشکی
- ارائه خدمات سلامت به جامعه

در این تعریف خدمات سلامت تنها خدمات مربوط به تشخیص و درمان بیماری‌ها نبوده و شامل خدماتی که باعث داشتن شیوه زندگی سالم و توانمندی مردم در تأمین سلامت خویش می‌شود، نیز شده است.